

عنوان مقاله:

چشم از دنیا بر بهینه سازی مصرف انرژی در منبع تجدیدناپذیر تا سال 1400

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی رویکردهای نوین در نگهداشت انرژی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

یاسر رستمیان - کارشناس ارشد مهندسی نفت شرکت راه اندازی و بهره برداری اصفهان

خلاصه مقاله:

انرژی به عنوان یکی از اصلی ترین عوامل برای شکل گیری و پیشرفت جوامع صنعتی شناخته شده و میزان دسترسی کشورها به منابع گوناگون انرژی نشانگر وجود پتانسیل های پیشرفت و توان و قدرت سیاسی و اقتصادی هر یک می باشد. در طول یک دهه اخیر، محدودیت منابع انرژی تجدیدناپذیر، حامل های انرژی متداولی مانند نفت خام و گاز طبیعی را در بازارهای جهانی به صورت یک کالای گران بها تبدیل کرده و لذا این امر زمینه بهره مندی کشورهای صاحب منابع را از درآمدهای حاصل از فروش حامل های انرژی فراهم آورده است. در این زمین ها گرچه ایران از غنی ترین منابع انرژی برخوردار بوده، اما استفاده نادرست و اتلاف انرژی خسارات جبران ناپذیری را به کشور وارد می آورد. در حال حاضر شیوه های بهره برداری نادرست و مصرف بی رویه حامل های انرژی، علیرغم اهداف توسعه اقتصاد ملی، نه تنها تولید ارزش افزوده کافین داشته بلکه حتی به ارتقای سطح رفاه عمومی نیز کمک ننموده است، لذا این امر باعث ایجاد نگرانی از وضعیت مصرف انرژی در ای را نگردیده است. با 89 درصد از انرژی اولیه مورد نیاز کشور از منابع نفت خام، فراورده های نفتی و گاز طبیعی تأمین / توجه به اینکه در ایران می گردد، استفاده غیر بهینه از حامل های انرژی علاوه بر من که عمر ذخایر تجدیدناپذیر نفت و گاز را کاهش می دهد، باعث بروز خسارت های جدی به محیط زیست شده و همچنین صدمات جبران نا پذیری به فرمید توسعه پایدار، افزایش سطح درآمدهای ارزی و گسترش زیرساخت های اقتصادی و توسعه زیربنای کشور عزیزمان ایران وارد می نماید. با ادامه روند غیرمنطقی کنونی نه تنها کشور از جرگه صادرکنندگان نفت خارج شده و به طبع من درآمدهای ناشی از من نیز قطع می گردد، بلکه مطابق پیش بینی های موجود و با روند خوش بینانه نرخ ثابت افزایش مصرف انرژی، نیاز مصرف داخلی کشور تا سال 1100 به تنهایی به بیش از 1190 میلیون معادل شبکه نفت خام خواهد رسید، ارزش این میزان مصرف نهایی انرژی، دست کم چیزی بالغ بر 36 میلیارد دلار در سال خواهد بود. این در حالی است که درموردشان می دهد حدود یک سوم از این میزان مصرف سهم تلفات و یا مصرف بی رویه انرژی است که به ارزشی معادل 10 میلیارد در سال به کشور خسارت وارد می نماید. با مقایسه شاخص شدت مصرف نهایی انرژی در ایران با بسیاری از کشورهای جهان، وضعیت مصرف غیر بهینه حامل های انرژی در ایران مشخص می باشد، به طور مثال در سال های گذشته متوسط شدت انرژی در ایران در مقیاسه با کشورهای و توسعه یافته حدود 6 برابر و درمقایسه با کشورهای در حال توسعه برابر بیشتر بوده است. حال با توجه به وضعیت کنونی در صورت عدم برنامهریزی و پیش بینی های لازم، ادامه روند فعلی با وجود عدم کارایی فنی و اقتصادی مصرف انرژی با هدر رفتن قریب یک سوم از کل انرژی و بروز مشکلات زیست محیطی ناشی از من، ضرورت بهینه سازی و مدیریت مصرف انرژی و افزایش بازده و بهره وری انرژی را بیش از پیش مشخص می گردد.

کلمات کلیدی:

منابع انرژی تجدیدناپذیر، حامل های انرژی، مدیریت مصرف، هدررفت انرژی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/305524>

